

ROLA PRZEDSZKOLA

„Wszystkiego, co naprawdę trzeba wiedzieć nauczyłem się w przedszkolu – o tym jak żyć, co robić, jak postępować, współżyć z innymi, patrzeć, odczuwać, myśleć i wyobrażać lepszy świat.”

Robert Fulghum

W życiu każdego człowieka występują przełomowe momenty, nazywane „przekraczaniem progu”.

Jednym z pierwszych, a zarazem ważnych jest opuszczenie przez dziecko domu rodzinnego i pójście do przedszkola. Przedszkole, obok tak oczywistych funkcji jak zapewnienie bezpieczeństwa i opieki spełnia istotne zadania w procesie rozwoju dziecka. Objęcie „małego” człowieka intensywnym oddziaływaniem wychowawczo –dydaktycznym już w najmłodszym wieku umożliwi mu późniejsze bezstresowe pokonanie następnego progu tzn. rozpoczęcie nauki szkolnej.

W przedszkolu praca z dzieckiem skoncentrowana jest na jego rozwój we wszystkich sferach. Rozwój intelektualny, fizyczny, emocjonalny i społeczny są równie ważne w procesie edukacji. Nauczyciele stwarzają warunki do pełnego rozwoju swoich podopiecznych poprzez organizowanie zajęć jak i w sytuacjach życia codziennego w przedszkolu, wykorzystując nadarzające się okazje do wyrabiania pożądanych cech osobowości oraz wzbogacanie wiedzy i umiejętności.

W wieku przedszkolnym dziecko podejmuje wiele form działalności, które mają niebagatelną rolę dla jego rozwoju. Podstawową formą działalności jest zabawa, dzięki której zaspakajana jest potrzeba poznawania i przekształcania rzeczywistości przez własną aktywność, rozszerza się orientacja dziecka w świecie przyrody i w życiu społecznym, doskonalone są funkcje psychomotoryczne: sprawność fizyczna, procesy analizy i syntezy, poziom mowy, myślenia, a także rozwija się umiejętność kierowania swoim zachowaniem.

Działalność plastyczno –konstrukcyjna dziecka (jego twórczość) umożliwia mu przeżywanie i przekształcanie świata we własnej aktywności uzyskując określone wytwory. Działalność ta ma ważne znaczenie w nauce planowania czynności prowadzących do zamierzonego celu, rozwoju funkcji

psychomotorycznych, których odpowiedni poziom warunkuje naukę czytania i pisania. Duże walory kształcące i wychowawcze ma działalność dziecka o charakterze pracy. Czynności takie jak samoobsługa, prace porządkowe, gospodarcze, hodowlane, dyżury, początkowo wykonywane „pod dyktando” i pod wpływem przykładu dorosłych, później przekształcają się w umiejętności, sprawności i nawyki, które umożliwiają dziecku podejmowanie samodzielnego i skutecznego działania.

Uczenie w wieku przedszkolnym ma głównie charakter mimowolny, okolicznościowy i stanowi odrębną najwłaściwszą i najskuteczniejszą formę rozwijania wiedzy, poglądów i umysłu małych dzieci. Systematyczne, zamierzone uczenie się pojawia się w formie zaczątkowej i ma znaczenie przygotowawcze.

Różne formy działalności dziecka w przedszkolu stanowią podstawę niezwykle ważnych psychologicznych warunków dojrzałości do nowej formy aktywności, jaką jest nauka w szkole. Nauczyciele w przedszkolach wiedzą o tym, że proces wychowania musi być tak zorganizowany, aby dziecko było nie tylko przedmiotem oddziaływań, ale również czuło się podmiotem samodzielnie poznającym otaczającą rzeczywistość i twórczo w niej działającym.

**Opracowanie: mgr Elżbieta Janecka
mgr Alicja Tomaszewska**